

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/43/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422203284
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2024:1422203284.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v spore žalobcu: Hlavné mesto SR Bratislava, so sídlom Primaciálne námestie 1, 814 99 Bratislava, IČO: 00 603 481, proti žalovanému: CEEbase s. r. o., so sídlom Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, IČO: 46 822 429, zastúpený advokátska kancelária AKPF s.r.o., so sídlom Dúbravská cesta 2, 841 04 Bratislava, IČO: 55 032 800, o určenie vlastníckeho práva, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu zamietá.
- II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou domáhal, aby súd určil, že je vlastníkom pozemkov v k. ú. A. - pozemku registra „E.“ parc. č. XXXX - trvalý trávny porast vo výmere 116 m², evidovanom na LV č. XXXX (ďalej tiež ako „pozemok parc. č. XXXX“), pozemku registra „E.“ parc. č. XXXX - trvalý trávny porast vo výmere 366 m², evidovanom na LV č. XXXX (ďalej tiež ako „pozemok parc. č. XXXX“), pozemku registra „P.“ parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 246 m² vzniknutého podľa Geometrického plánu č. 30054/2015 úradne overeného pod č. 2451/2015, a to oddelením dielu 1 od pozemku registra „E.“ parc. č. XXXX, evidovaného na LV č. XXXX (ďalej tiež ako „pozemok parc. č. XXXX/X“) a pozemku reg. „P.“ parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 170 m² vzniknutého podľa Geometrického plánu č. 30054/2015 úradne overeného pod č. 2451/2015, a to oddelením dielu 2 od pozemku reg. „E.“ parc. č. XXXX, evidovaného na LV č. XXXX (ďalej tiež ako „pozemok parc. č. XXXX/XX“, spoločne tiež aj ako „pozemky“).

1.1. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že pozemok parc. č. XXXX bol pôvodne súčasťou pozemkovoknižnej parc. č. XXXX, pozemok parc. č. 1358 bol súčasťou pozemkovoknižnej parc. č. XXXX a pozemok registra „E.“ parc. č. XXXX v k. ú. A. tvoril pozemkovoknižnú parc. č. XXXX. Všetky tri parcely boli evidované v pozemkovoknižnej vložke č. XXX pre pôvodné k. ú. Q. do výlučného vlastníctva F. U., rodenej C.. Poukázal na to, že rozhodnutím Obvodného národného výboru Bratislava IV, odboru výstavby a územného plánovania č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972 právoplatným dňa 21.6.1972 bola z pozemkovoknižnej vložky č. XXX vyvlastnená parc. č. XXXX v rozsahu celej výmery 129 m², časť parc. č. XXXX vo výmere 656 m² a časť parc. č. XXXX vo výmere 656 m². Uviedol, že pozemky boli vyvlastnené pre výstavbu sídliska U. X., pričom celková vyvlastnená výmera predstavovala 1.441 m² a grafickým podkladom pre vyvlastnenie pozemkov bol Geometrický plán č. 0058/1-501-915-68. Uviedol, že vo vyvlastňovacom rozhodnutí je namiesto vyvlastňovacieho Geometrického plánu č. 0058/1-501-915-68 uvedený Geometrický plán č. XXXXX zo dňa 25.6.1968, chybné označenie bolo pravdepodobne spôsobené nepozornosťou pri príprave zmluvy, nakoľko aj Geometrický plán č. 68017 slúžil ako podklad pre majetkovoprávne usporiadanie sídliska U.Á. X.. Poukázal na to, že ako vlastníčka vyvlastňovaných

pozemkov je vo vyvlastňovacom rozhodnutí a v Geometrickom pláne č. 0058/1-501-915-68 označená F. U. rodená C., pod jej menom je uvedené meno jej dedičky O. H. rod. U., ktorá dňa 16.7.1973 vyvlastňovacie rozhodnutie uznala a požiadala o vyplatenie náhrady. Ďalej uviedol, že z priloženého uznesenia Štátneho notárstva Bratislava-mesto č. D 3000/72 právoplatného dňa 11.4.1973 vyplýva, že F. U.Á. zomrela dňa 3.4.1949 bez zanechania závetu, pričom dedičským rozhodnutím bolo potvrdené, že vlastníčkou poľnohospodárskej pôdy v bezplatnom užívaní socialistickej organizácie zapísanej v pozemkovoknižnej vložke č. 522 ako parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, ktorá bola sčasti vyvlastnená organizáciou X. D. za sumu 576,40 Kčs, sa stala O. H., rod. U. s trvalým pobytom na J. B. Č.. XX C. J.Š., vnučka pani U.. Uviedol tiež, že platobný poukaz zn.: 034/5485/72 zo dňa 10.1.1973 je dôkazom toho, že náhrada za vyvlastnenie v sume 576,40 Kčs bola O. H. skutočne vyplatená. Poukázal na to, že vyvlastnená pozemkovoknižná parc. č. XXXX vo výmere 129 m² je v operáte katastra nehnuteľností definovaná ako: pozemok registra „E.“ parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 116 m², k. ú. A., evidovaný na LV č. XXXX, vo výlučnom vlastníctve žalovaného a pozemok registra „P.“ parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 13 m², k. ú. A., evidovaný na LV č. XXXX, vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Uviedol, že predmetom tohto konania je určenie vlastníckeho práva k pozemku registra „E.“ parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 116 m² evidovaného na LV č. XXXX do výlučného vlastníctva žalovaného. Ďalej uviedol, že pozemok registra „P.“ parc. č. XXXX/XX, k. ú. A., nadobudol do svojho výlučného vlastníctva bezodplatným prevodom od spoločnosti X. A. O..I. podľa Dohody o usporiadaní vlastníckych vzťahov č. 05 88 0009 21 00 zo dňa 15.3.2022, pričom spoločnosť X. A. O..I. uznala prechod vlastníctva predmetného pozemku na žalobcu na základe Rozhodnutia o vyvlastnení č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972 a § 2 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí (čl. 1 ods. 3). Uviedol, že dohoda o usporiadaní vlastníckych vzťahov č. 05 88 0009 21 00 bola uzatvorená v nadväznosti na Zámennú zmluvu č. 03 88 0007 21 00 zo dňa 21. 4. 2021 medzi žalobcom a X.. W., jediným konateľom spoločnosti CEEbase s. r. o., pričom v zámennej zmluve bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý spôsob majetkovoprávneho usporiadania pozemkov registra „P.“ v k. ú. A., parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX, ktoré boli súčasťou pôvodne vyvlastnených parciel č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX (čl. IV zámennej zmluvy). Poukázal na to, že v danom čase bolo potrebné uvedené pozemky urýchlene majetkovoprávne usporiadať, nakoľko sa nachádzajú pod plánovanou stavbou „Rozšírenie H. na 4-pruh s napojením na Q. a D2“, ku ktorej bolo prerušené stavebné konanie. Uviedol, že predmetom zámeny pozemkov medzi X.. W. a žalobcom neboli pozemky dotknuté rozšírením komunikácie H., avšak táto zámena bola vynútenou podmienkou Ing. W. pre následný odplatný prevod parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XXX a parc. č. XXXX/XXX do vlastníctva spoločnosti X. A. a. s.. Poukázal tiež na to, že spoločnosť X. A. O.. I. vstúpila do procesu majetkovoprávneho usporiadania pozemkov pod plánovanou rozšírenou komunikáciou H. v snahe tento proces skrátiť, vzhľadom k jej podnikateľskej činnosti vyvíjanej v tejto lokalite, keďže podaním žaloby o určenie vlastníctva na súd a čakaním na právoplatné súdne rozhodnutie by sa zastaveniu stavebného konania už nepodarilo predísť. Uviedol, že spoločnosť X. A., O.. I. bola ochotná pozemky od X.. W. odkúpiť a následne ich bezodplatne previesť do vlastníctva žalobcu, pričom pri rokovaniach, ktoré predchádzali uzatvoreniu zámennej zmluvy a následných dohôd, X.. W. spochybnenie jeho vlastníctva k pozemkom na základe vyvlastnenia z roku 1972 neuznal, označil ho za právne nerelevantné a k uzatvoreniu mimosúdnej dohody nepristúpil. Uviedol tiež, že vykúpením pozemkov zo strany spoločnosti X. A., O.. I. a ich následným prevodom do vlastníctva žalobcu boli zabezpečené všetky právne vzťahy žalobcu k pozemkom, ktoré boli potrebné pre následné pokračovanie v stavebnom konaní. Poukázal na to, že na pozemku registra „E.“ parc. č. XXXX sa v súčasnosti nachádza sídlisková infraštruktúra, chodník a verejná zeleň. Ďalej uviedol, že vyvlastnená časť pozemkovoknižnej parc. č. XXXX vo výmere 656 m² je v operáte katastra definovaná ako: pozemok registra „E.“ v k. ú. A., parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 366 m², evidovaný na LV č. XXXX, vo výlučnom vlastníctve žalovaného, pozemky registra „P.“ v k. ú. A., parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a vo výmere 9 m², parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 28 m², parc. č. XXXX/XXX- zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 39 m² a parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 220 m², evidované na LV č. XXXX do výlučného vlastníctva žalobcu na základe V-9510/2022 Dohody o usporiadaní vlastníckych vzťahov č. 05 88 0009 21 00 zo dňa 15.3.2022 a časť pozemku registra „P.“ parc. č. XXXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 418 m² evidovaného na LV č. XXXX v spoluvlastníctve jednotlivých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome Q. X, X. Poukázal na to, že parc. č. XXXX bola vlastníkom bytových a nebytových priestorov daného bytového domu zo strany žalobcu odpredaná z titulu vlastníctva pozemku na základe Rozhodnutia o vyvlastnení 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972, ktoré bolo do evidencie katastra nehnuteľností zapísané žiadosťou zo dňa 6.4.1998 a je evidované

v zbierke listín katastra nehnuteľností pod č. PVZ 1916/99. Uviedol, že predmetom tohto konania je určenie vlastníckeho práva k pozemku registra „E.“ parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 366 m², evidovanom na LV č. XXXX do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom na parc. č. XXX8 sa v súčasnosti nachádza sídlisková infraštruktúra, miestna komunikácia III. triedy Q., verejný chodník a verejná zeleň. Ďalej uviedol, že vyvlastnenú časť pozemkovoknižnej parc. č. XXXX vo výmere 656 m² tvoria: dva novovytvorené pozemky registra „P.“, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 246 m² a parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 170 m², obidve vzniknuté podľa Geometrického plánu č. 30054/2015 úradne overeného pod č. 2451/2015, a to oddelením od pozemku registra „E.“ parc. č. XXXX evidovaného na LV č. XXXX ako orná pôda vo výmere 1559 m², pozemky registra „P.“ v k. ú. A., parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 3 m², parc. č. XXXX/2 - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 6 m², parc. č. XXXX/XXX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 18 m², evidované na LV č. XXXX vo výlučnom vlastníctve žalobcu na základe V-9510/2022 (Dohoda o usporiadaní vlastníckych vzťahov č. 05 88 0009 21 00), pozemok registra „P.“ parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 213 m² evidovaný na LV č. XXXX vo výlučnom vlastníctve žalobcu na základe bezodplatného prevodu podľa Dohody o usporiadaní vlastníckych vzťahov č. 24 88 0568 21 00 (V-9512/2022). Poukázal na to, že predmetom daného konania je určenie vlastníckeho práva k novovytvoreným pozemkom registra „P.“, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 246 m² a parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 170 m², pričom na obidvoch pozemkoch sa aktuálne nachádza sídlisková infraštruktúra, na parc. č. XXXX/X je umiestnená verejná zeleň s chodníkmi a na parc. č. XXXX/XX je verejná prístupná zeleň.

1.2. Žalobca poukázal tiež na to, že pôvodnou vlastníčkou pozemkovoknižných pozemkov, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, bola pani F. U., rod. C., nar. X.X.XXXX, pričom z priloženého Uznesenia Štátneho notárstva Bratislava-mesto D 3000/72 vyplýva, že F. U. zomrela dňa 3.4.1949 a dedičstvo po nej nadobudla jej vnučka O. H., rod. U.á, nar. 2.1.1941, trvale bytom v J.Š. na J. ulici č. XX. Ďalšími vlastníkmi vyvlastnených častí pozemkovoknižných pozemkov, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, k. ú. Q., sa podľa Osvedčenia Okresného súdu Košice I o dedičstve D 729/01, Dnot 153/01 zo dňa 24.1.2002 stali W. H., nar. 5.1.1962 a J. V. rod. H., nar. XX.XX.XXXX, každý v spoluvlastníckom podiele 1, pričom ich vlastníctvo bolo zapísané na liste vlastníctva č. XXXX pre k. ú. A., kde sa vyvlastnené pozemky stali súčasťou troch pozemkov registra „E.“, parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 129 m², parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 698 m² a parc. č. XXXX - orná pôda vo výmere 2882 m². Uviedol, že z dôvodu potreby rozšírenia komunikácie H.C. na štvorpruh a z toho vyplývajúcej potreby usporiadať duplicitné vlastníctvo k vyvlastneným častiam parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, boli dňa 13.4.2007 W. H. a J. V. písomne vyzvaní vyjadriť sa k vlastníctvu žalobcu, pričom obidvaja vlastníci prejavili vôľu uzatvoriť dohodu o uznaní vlastníctva so žalobcom, avšak kvôli prebiehajúcej konaniu ROEP-u v k. ú. A. sa v začatej komunikácii nepokračovalo. Uviedol, že v roku 2014 sa J. V. stala výlučnou vlastníčkou tej časti pôvodných pozemkovoknižných pozemkov parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, evidovaných na LV č. XXXX, ktoré zasahovali pod existujúcu komunikáciu H. a jej plánované rozšírenie. Poukázal na to, že tieto pozemky boli zapísané na LV č. XXXX ako pozemky registra „P.“ a z týchto pozemkov vyvlastnenú výmeru predstavovali parcely: - parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 6 m² - časť parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 526 m², v súčasnosti ide o parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 213 m² vzniknutú podľa GP č. 30066/2016 - časť parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 60 m², v súčasnosti ide o parc. č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 39 m² vzniknutú podľa GP č. 30212/2018 úradne overeného dňa 18.09.2018 pod č. 2095/2018 - časť parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 506 m², v súčasnosti ide o parc. č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 18 m² vzniknutú podľa GP č. 30212/2018 úradne overeného dňa 18.09.2018 pod č. 2095/2018 - parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 13 m² - časť parc. č. XXXX/38 - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 235 m², v súčasnosti ide o parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 220 m² vzniknutú podľa GP č. 30066/2016 - parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 28 m² - parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 3 m² - parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria vo výmere 9 m². Uviedol, že celková výmera vyvlastnených pozemkov podľa Vyvlastňovacieho rozhodnutia č. 1379/71-330 predstavovala plochu vo výmere 1.441 m², pričom z tejto plochy bola na LV č. XXXX evidovaná časť vo výmere 549 m², zvyšná časť pozemkov evidovaných ako pozemky registra „E.“ parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, zostala zapísaná na LV č. XXXX ako podielové spoluvlastníctvo pani J. V. a pána W. H.. Uviedol, že výmera pripadajúca na pôvodne vyvlastnené pozemky bola tvorená: - parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 116 m² - parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere

366 m² a časťou parc. č. XXXX, v súčasnosti ide o pozemky registra „P.“, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 246 m² a parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 170 m², vzniknuté podľa Geometrického plánu č. XXXXX/XXXX, celková plocha vyvlastnených pozemkov na LV č. XXXX tvorila 898 m². Poukázal na to, že v rozpore s komunikáciou z roku 2007 zaslala dňa 11.11.2014 J. V. žalobcovi ponuku na začatie rokovania o prevode pozemkov v jej výlučnom vlastníctve, preto bola dňa 4.12.2014 a dňa 14.9.2015 opätovne písomne informovaná o existencii právnych listín dokladajúcich vlastníctvo žalobcu k pozemkom evidovaným na Liste vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, pričom v liste zo dňa 12.10.2015 poprela skutočnosť, že pozemky evidované na Liste vlastníctva č. XXXX a č. XXXX boli v roku 1972 jej právnej predchodkyni vyvlastnené. Uviedol, že dňa 14.9.2015 bola výzva na vyjadrenie sa k duplicitnému vlastníctvu zaslaná aj W. H., ktorý následne s uzatvorením mimosúdnej dohody so žalobcom súhlasil (list zo dňa 14.10.2015).

1.3. Ďalej poukázal na to, že napriek všetkým uvedeným skutočnostiam vlastníkom pozemkov registra „P.“ v k. ú. A., parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/11, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/2, parc. č. XXXX/3 a parc. č. XXXX/X, evidovaných na LV č. XXXX (V- 33133/16) sa dňa 9.11.2016 stal žalovaný a dňa 9.8.2017 nadobudol vlastnícke právo k pozemkom registra „E.“ v k. ú. A., parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, evidovaných na LV č. XXXX (V- 18172/17). Poukázal tiež na to, že predžalobnými výzvami zo dňa 20.7.2017 a zo dňa 30.9.2019 bol žalovaný podrobne oboznámený s vyvlastnením pozemkov, ktoré nadobudol kúpnyimi zmluvami do jeho výlučného vlastníctva, pričom spolu s výzvami mu bolo zaslané aj Rozhodnutie o vyvlastnení č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972, na čo žalovaný mailom zo dňa 23.10.2019 spochybnené vlastníctvo na základe tzv. vynúteného vyvlastnenia z roku 1972 označil za právne nerelevantné. Uviedol, že vzhľadom k potrebe usporiadania pozemkov pod budúcou stavbou rozšírenia komunikácie H. na štvorpruh bol za účelom oddelenia nevyvlastnených častí pozemkov vo vlastníctve žalovaného, avšak potrebných pre danú stavbu, vyhotovený GP č. 30066/2016 úradne overený dňa 22.3.2016 pod č. 515/2016, pričom k novovytvoreným pozemkom registra „P.“, a to parc. č. XXXX/XX oddelenej od parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX oddelenej od parc. č. XXXX/XX, nevzniklo žalobcovi žiadne vlastnícke právo podľa zákona č. 138/1991 Zb., nakoľko tieto pozemky neboli predmetom Rozhodnutia č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972. Z tohto dôvodu boli obidva pozemky od žalovaného odkúpené kúpnuou zmluvou č. 04 88 0731 18 00 zo dňa 2.7.2019. Poukázal na to, že vlastníctvo k pozemkovoknižnej parc. č. XXXX, k časti pozemkovoknižnej parc. č. XXXX a k časti pozemkovoknižnej parc. č. XXXX nadobudol podľa ustanovenia § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, podľa ktorého nehnuteľnosti vo vlastníctve štátu, ku ktorým patrilo ku dňu účinnosti osobitného predpisu právo hospodárenia I., bývalej Výstavbe hlavného mesta Slovenskej republiky Bratislavy a bývalým okresným národným výborom za účelom zabezpečenia systému komplexnej bytovej výstavby, prechádzajú do vlastníctva obce, na území ktorej sa nachádzajú, okrem častí majetku, ktorý podľa § 3 písm. e) a f) tohto zákona ostáva majetkom obce. Poukázal na to, že vyvlastňovacím rozhodnutím č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972 Obvodný národný výbor Bratislava IV, odbor výstavby a územného plánovania rozhodol o žiadosti X.u podniku pre investičnú výstavbu NV o vyvlastnení uvedených pozemkov pre výstavbu sídliska U. X., pričom X.g, investorsko-inžinierska organizácia bola na základe uznesenia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy zo dňa 1.12.1981 ku dňu 31.12.1981 zrušená spolu s ďalšími dvomi rozpočtovými organizáciami a tým istým uznesením bola zriadená s účinnosťou od 1.1.1982 Výstavba hlavného mesta SSR Bratislavy, inžiniersko-investorska organizácia Národného výboru hlavného mesta ako samostatná rozpočtová organizácia s tým, že dňom 1.1.1982 prešiel na novú organizáciu zo zrušených organizácii celý ich majetok, nehnuteľnosti v ich správe, ako aj všetky práva a záväzky.

1.4. Zhrnul, že pozemky registra „E.“ parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 116 m², parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 366 m², ako aj parc. č. XXXX v rozsahu dvoch novovytvorených pozemkov, parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 246 m² a parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 170 m², sú aktuálne vedené na liste vlastníctva č. XXXX do výlučného vlastníctva žalovaného, pričom uvedené pozemky nadobudol do svojho vlastníctva v roku 2017 na základe kúpnej zmluvy (V - 18172/17) uzatvorenej s J. V. a W. H., ktorí ako právni predchodcovia žalovaného nadobudli pozemky do svojho vlastníctva na základe Osvedčenia o dedičstve D 729/01 Dnot 153/01 zo dňa 24.1.2002, a to aj napriek skutočnosti, že tieto pozemky boli už v roku 1972 zo strany štátu vyvlastnené. Mal za to, že sa stal vlastníkom daných pozemkov podľa § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, pričom v súčasnosti sa na parc. č. 1357 nachádza verejná zeleň a verejný chodník, na parc. č. XXXX je umiestnená miestna komunikácia Q., verejný chodník a verejná zeleň, na parc. č. XXXX/

X a na parc. č. XXXX/XX sa nachádza verejný chodník, parkovisko k bytovému domu a verejná zeleň, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/XX sú v priamom kontakte s miestnou komunikáciou N. a H.. Mal za to, že zápisom pozemkov reg. „E.“ parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, do výlučného vlastníctva žalovaného je výkon vlastníckych práv žalobcu v rozsahu § 123 Občianskeho zákonníka ohrozený a jeho postavenie ako výlučného vlastníka daných pozemkov právne neisté. Uviedol tiež, že naliehavý právny záujem na danom určení je zdôraznený aj aktuálnym rozširovaním H. ulice na štvorpruhovú komunikáciu a potrebou prekládky inžinierskych sietí na parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/XX, pričom v prípade, že by žalobca pre dosiahnutie daného účelu musel potrebné pozemky duplicitne odkupovať, alebo odplatne zaťažovať vecným bremenom, prípadne ich zamieňať za iné verejné pozemky, postupoval by v rozpore s § 7 ods. 2 písm. c) zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí.

2. Žalovaný žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že pozemky nadobudol v dobrej viere sledujúc neprerušenu líniu vlastníctva k predmetným pozemkom. Uviedol, že vyvlastnenie, na ktoré sa odvoláva žalobca, nie je možné považovať za platné a účinné, nakoľko osoba, voči ktorej malo byť vedené vyvlastňovacie konanie, bola v čase jeho priebehu už takmer 20 rokov mŕtva, preto je nesporné, že jej nemohli byť účinne doručené relevantné dokumenty vo vyvlastňovacom konaní, a zároveň bol podpis vlastníčky (dedičky pani F. U., pani O. H., rod. U.) vo vyvlastňovacom konaní daný až dotačne a pod nátlakom. Ďalej uviedol, že samotný žalobca nekonal v uvedenej veci s náležitou starostlivosťou a o svoje domnelé vlastnícke právo žiadnym spôsobom neprejavoval záujem aspoň v tom zmysle, že by inicioval riadny zápis v evidencii nehnuteľností, nakoľko ešte v roku 2017, keď kupoval predmetné pozemky, nebola na príslušnom liste vlastníctva o duplicitne vlastníctva žiadna poznámka. Mal za to, že nárok žalobcu je odvodený od neplatného právneho úkonu (úkonu vyvlastnenia), pričom súčasný stav zachytený na liste vlastníctva - teda vlastníctvo žalovaného - je kontinuitou právneho stavu zapísaného v pozemkovoknižných vložkách a následne na listoch vlastníctva na jeho právnych predchodcoch v priebehu posledných minimálne 80 rokov.

3. Žalobca poukázal na to, že pozemky pre sídlisko U. X. boli vykupované v súlade s právoplatným územným rozhodnutím zo dňa 15.10.1969 č. j. ÚPA-3544-154/24/69-to, pričom pozemky evidované v PK vložke č. XXX ako parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, boli v potrebnej výmere neoddeliteľnou súčasťou územia určeného pre výstavbu sídliska, pričom samotná výstavba sídliska prebiehala v prvej polovici 70-tych rokov minulého storočia. Uviedol, že návrh na vyvlastnenie nehnuteľností a určenie náhrady zo dňa 16.6.1971 čís. EÚ 3698/034-1911-Dr.Sta Mestského investorského útvaru Bratislava označený pod č. EÚ 3698/034-1911-Dr.Sta adresovaný Obvodnému národnému výboru je dôkazom toho, že Mestský investorský útvar podal v zmysle platného stavebného zákona návrh na vyvlastnenie časti pozemkov evidovaných v PK vložke č. XXX ako parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, z dôvodu neúspešného ponukového konania. Z návrhu vyplýva, že Mestský investorský útvar mal záujem o odkúpenie časti vo výmere 1.441 m² za cenu 0,40 Kčs za m², t. z. za celkovú kúpnu cenu 576,40 Kčs, pričom k návrhu bol pripojený doklad o neúspešnom konaní s vlastníkom nehnuteľností, výpis z pozemkovej knihy, výkaz plôch ku geometrickému plánu vyhotovenému ÚGK-Strediskom geodézie v D. a Znalecký odhad nehnuteľností z decembra 1968 vyhotovený súdnym znalcom E. C.. Súčasťou návrhu bol aj rozpis vykupovanej výmery uvedený na str. 2, podľa ktorého sa z parc. č. XXXX malo vykúpiť 129 m², z parc. č. XXXX 656 m² a z parc. č. XXXX 656 m². Ďalej uviedol, že pozvánka na vyvlastňovacie konanie označená pod č. j. Výst. 1379/71-330 zo dňa 13.7.1971 zaslaná zo strany Obvodného národného výboru Bratislava VI. na adresu F.J. U. je dôkazom toho, že iniciované vyvlastňovacie konanie sa začalo, F. U.Í. bola pozvaná na ústne pojednávanie a zároveň bola poučená, že na námietky proti vyvlastneniu, ktoré si uplatní po ústnom pojednávaní sa prihliadať nebude. Poukázal na to, že k pozvánke priložená doručka je dôkazom toho, že listina bola doručená na adresu F. U. a dňa 20.7.1971 bola prevzatá inou osobou. Uviedol tiež, že výzva na uzatvorenie dohody o dobrovoľnom odpredaji nehnuteľnosti čís.: EÚ 849/034/1972 zo dňa 3.2.1972 je dôkazom toho, že na adresu F. U. bola zo strany X. podniku pre investičnú výstavbu hlavného mesta Slovenska zaslaná písomná ponuka na odkúpenie pozemkov, pričom za odkúpenie výmery 1.441 m² bola F. U. ponúknutá finančná náhrada 576,40 Kčs s upozornením, že pokiaľ na ponuku nebude v lehote 15 dní odpovedané, bude sa považovať za odmietnutú. Uviedol, že podľa priloženej doručky bola výzva na adresu F. U. doručená a dňa 9.2.1972 bola prevzatá inou osobou. Ďalej poukázal na to, že list X. D. E. 1423/034/72.Dr.Stan. je dôkazom toho, že Výzva na uzatvorenie dohody o dobrovoľnom odpredaji nehnuteľnosti čís.: EÚ 849/034/1972 zo dňa 3. 2. 1972 a doručka bola s celým spisom zaslaná Obvodnému národnému výboru IV., odboru výstavby a list zo dňa 4.7.1972 je dôkazom toho, že Obvodný národný výbor, odbor výstavby a územného plánovania, sa dozvedel, že F. U. je mŕtva až vtedy, ako sa

mu nepodarilo riadne jej doručiť vydané rozhodnutie a z tohto dôvodu žiadal vyvlastňovacie konanie do rozhodnutia o dedičstve na Štátnom notárstve Bratislava - mesto prerušiť, pričom z uznesenia Štátneho notárstva Bratislava-mesto zo dňa 11.4.1973 vyplýva, že F. U. zomrela už 3.4.1949. Poukázal na to, že z textu uznesenie je zrejmé, že O. H. bola s vyvlastňovacím rozhodnutím vydaným vo vzťahu k jej právnej predchodkyni oboznámená a v odôvodnení rozhodnutia je uvedené, že predmetom dedenia je poľnohospodárska pôda v bezplatnom užívaní soc. organizácie, zapísaná v pzkn. vl. č. XXX, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, z ktorých časť bola vyvlastnená X. D., C. B.. Č.. XX, za sumu 576,40 Kčs. Poukázal tiež na to, že Vyvlastňovacie rozhodnutie č. 1379/71-530 doložené k žalobe je dôkazom toho, že dňa 16. júla 1973 so súhlasom O. H. bolo do rozhodnutia pripísané jej meno spolu s uvedením značky dedičského rozhodnutia a dátumu jeho vydania, pričom na poslednú stranu rozhodnutia bolo pani H. dopísané, že rozhodnutie uznáva a žiada o vyplatenie náhrady v sume 576,40 Kčs. Uviedol tiež, že Finančný poukazu zn.: 034/5485/72 zo dňa 10.1.1973, ktorý bol vyexpedovaný až 17.7.1973 je dôkazom toho, že za vykúpené pozemky bola O. H. poukázaná platba v hotovosti v sume 576,40 Kčs. Poukázal tiež na to, že W. H. a J. V.Á. podali dňa 18.11.2004 na Okresný úrad Bratislava, pozemkový a lesný odbor, žiadosť o návratenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona č. 503/2003, O. H. o navrátenie vyvlastnených pozemkov podľa zákona č. 229/1991 Zb. nepožiadala. Uviedol, že zo žiadosti o navrátenie vyvlastnených pozemkov zo dňa 18.11.2004 vyplýva, že 1) PK pozemky, parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, boli na W. H. a K.. J. V. prededené až v roku 2002 ako novoobjavené dedičstvo. 2) identifikácia parciel č. 1166/01 zo dňa 18.12.2001 priložená k žiadosti eviduje duplicitu časti pozemku reg. „E.“ parc. č. XXXX s pozemkom reg. „P.“ parc. č. XXXX, pričom okrem tejto duplicity sú vo vzťahu k pozemku reg. „E.“ parc. č. XXXX vedené ďalšie dve duplicitné vlastníctva, 3) W. H. a K.. J. V. prededili parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, v plnej výmere, napriek skutočnosti, že v tomto čase bola už časť týchto parciel prevedená na štát, a to kúpnyimi zmluvami a vyvlastňovacím rozhodnutím, 4) žiadosť o navrátenie pozemkov bola podaná podľa § 3 ods. 1 písm. j) a m) zákona č. 503/2003 Z. z., 5) W. H. a K.. J. V. podali žiadosť o náhradu v čase, keď obidvaja boli evidovaní na LV č. XXXX ako vlastníci parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, 6) dedičstvo na W. H. a K.. J. V. nebolo na LV č. XXXX zapísané v súlade s Osvedčením o dedičstve sp. Zn. 19D 729/01 Dnot 153/01 zo dňa 8.1.2002, prededená parc. č. XXXX vo výmere 6.659 m² bola na list vlastníctva zapísaná iba vo výmere 3.097 m², pretože bola odčítaná výmiera pozemkov, ktoré v tom čase vlastnili súkromné osoby. Poukázal na to, že vlastníctvo k pozemkom reg. „E.“, parc. č. XXXX O. parc. č. XXXX, a k pozemkom reg. „P.“, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/XX, si žalobca odvodzuje z Rozhodnutia o vyvlastnení č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972 a z § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, pri prechode vlastníckeho práva podľa zákona č. 138/1991 Zb. nemal žiadnu zákonom stanovenú povinnosť a dokonca ani právomoc skúmať vady nadobudnutia vlastníckeho práva jeho právneho predchodcu. Uviedol, že Obvodný národný výbor Bratislava IV, odbor výstavby a územného plánovania, v čase vydania vyvlastňovacieho rozhodnutia o smrti F. U. nevedel, o jej smrti sa dozvedel až pri doručovaní rozhodnutia, pričom O. H. o vyvlastnení následne informoval. Uviedol tiež, že s tvrdením žalovaného, že vyvlastňovacie rozhodnutie vydané na mŕtvu osobu je absolútne neplatným právnym úkonom sa zhoduje, avšak vo vzťahu k O. H. J. absolútnu neplatnosť namieta, a to na základe písomného prejavu vôle O. H. o tom, že vyvlastňovacie rozhodnutie uznáva a žiada, aby jej bolo za prevod pozemkov zaplatené. Poukázal na to, že tento prejav vôle je riadne podpísaný, má uvedený dátum, a teda spĺňa všetky atribúty, aby ho bolo možné považovať za riadnu dohodu o prevode medzi O. H. a Obvodným národným výborom Bratislava IV. Uviedol tiež, že ak by sa však súd s tvrdením o dohode uzatvorenej medzi Obvodným národným výborom a O. H. nestotožnil, navrhuje súdu, aby vlastnícke právo žalobcu k vyvlastneným pozemkom určil nie právnym titulom Rozhodnutia o vyvlastnení č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972 a § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, ale právnym titulom vydržania z dôvodu splnenia všetkých zákonných podmienok.

4. Žalovaný poukázal na to, že právny titul, t. j. vyvlastňovacie rozhodnutie, od ktorého si žalobca odvodzuje svoje vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti je nulitným rozhodnutím, t. j. nemá právne účinky, pretože smerovalo voči subjektu, ktorý už v tom čase nemal právnu subjektivitu z dôvodu právnej skutočnosti smrti. Uviedol, že vyvlastňovacie konanie ako aj rozhodovanie Obvodného národného výboru sa viedlo resp. smerovalo voči účastníkovi, ktorý už v danom čase nežil. Na podporu preukázania nulity predmetného rozhodnutia poukázal na judikatúru v právne a skutkovo obdobných konaniach, a to rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.10.2010, sp. zn. 5Cdo 107/2008 a rozsudok Okresného súdu Košice I zo dňa 14.9.2021, sp. zn. 35C/30/2020. Uviedol, že nedostatok priebehu vyvlastňovacieho konania a ani samotné vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo možné odstrániť resp. reparaovať postupom, ktorým došlo po skončení konania a po vydaní rozhodnutia k doplneniu účastníka konania vnučkou F. U., ktorou je O. H.Č., respektíve konaním, ktorým vnučka O. H. ako

jediná dedička po F. U. dodatočne prejavila súhlas s vyvlastňovacím rozhodnutím. Uviedol, že žalobca sa nemohol stať vlastníkom sporných nehnuteľností v zmysle § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, nakoľko X., N. pre inv. výstavbu R., C. XX, D. sa nikdy nestal vlastníkom nehnuteľností uvedených vo vyvlastňovacom rozhodnutí, na ktoré žalobca poukazuje. Poukázal tiež na to, že ak aj je vyvlastňovacie rozhodnutie zapísané vo vzťahu k iným nehnuteľnostiam ako nadobúdací titul žalobcu, nie je to dôkazom preukazujúcim účinnosť vyvlastňovacieho rozhodnutia, t. j. dôkazom, že vyvlastňovacie rozhodnutie nie je nulitným právnym aktom. Pokiaľ ide o argument žalobcu o vydržaní uviedol, že pre nadobudnutie vlastníckeho práva vydržaním je nevyhnutné splnenie zákonných podmienok, a to jedným z predpokladov vôbec je, aby bol žalobca vedený na liste vlastníctva po celú dobu, kedy sa cítil byť vlastníkom, bez akejkoľvek duplicity. Preto už len sám o sebe fakt, ak táto skutočnosť nenastala, znamená, že žalobca nikdy nemohol byť objektívne dobromyseľný, že mu vec patrí. Uviedol tiež, že dobromyseľné nadobudnutie bez právneho dôvodu nie je riadnym nadobudnutím vlastníckeho práva, pričom žalobca v prípade neplatnosti vyvlastňovacieho rozhodnutia nemá riadny právny titul, ktorým by nadobudol predmetný pozemok. Nad rámec uvedeného poukázal aj na zápisnicu z ústneho pojednávania, ktoré sa uskutočnilo dňa 09.10.2008 na Obvodnom pozemkovom úrade v Bratislave vo veci reštitučného nároku W. H. a Mgr. J. V. na navrátenie vlastníctva k pozemkom v k.ú. Q.Č. (teraz A.) podľa zák. č. 503/2003 Z. z., z ktorej vyplýva, že zástupcovia za žalobcu neboli prítomní na predmetnom pojednávaní, svoju neúčast' neospravedlnili, pričom predvolanie na predmetné pojednávanie bola doručené všetkým účastníkom. V zápisnici na str. 2 sa uvádza: „Z vyššie uvedeného je zrejmé, že PK parc. č. XXXX je podľa reg. „E.“ KN (LV XXXX) celá vo vlastníctve žiadateľov napriek tomu, že bola celá vyvlastnená rozhodnutím v r. 1972 pre výstavby bytov na sídlisku U.Q. X.. Tu je potrebné, aby sa účastníci konania vyjadrili, či tento fakt akceptujú, alebo ho spochybňujú. V prípade jeho spochybnenia by musela spochybňujúca strana predložiť buď kópiu súdom prijatej žaloby na určenie vlastníctva, alebo katastrom Strana 6 z 7 prijatý návrh dohody o tom, kto je vlastníkom parcely - vtedy by tunajší úrad konanie prerušil pre túto predbežnú otázku a počkal do jej právoplatného vyriešenia, inak by musel vychádzať z vyššie uvedeného faktu, že vlastními pozemku sú žiadatelia a potom by im nemohol navrátiť vlastníctvo k tejto parcele, lebo už jej vlastními sú.“ Poukázal na to, že obdobne sa Obvodný pozemkový úrad vyjadril aj vo vzťahu k parc. č. XXXX a XXXX, kde uviedol, že strana, ktorá spochybňuje vlastníctvo má podať buď určovaciu žalobu alebo predložiť návrh dohody, ktorý určí vlastníka. Uviedol, že od roku 2008 sa Hlavné mesto SR Bratislava nedohodlo s žiadateľmi, t. j. W. H. a K.. J. V., pričom až následne po 14 rokoch od predmetného konania podal určovaciu žalobu, čo svedčí o skutočnosti, že nemohol byť v držbe predmetných pozemkov dobromyseľný.

5. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

5.1. Pozemky registra „E.“ parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 116 m², parc. č. XXXX - trvalé trávne porasty vo výmere 366 m² a parc. č. XXXX v rozsahu dvoch novovytvorených pozemkov - parc. č. XXXX/X - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 246 m² a parc. č. XXXX/XX - zastavaná plocha a nádvorie vo výmere 170 m² vzniknuté podľa Geometrického plánu č. 30054/2015 úradne overeného pod č. 2451/2015, a to oddelením dielu 1 a 2 od pozemku reg. „E.“ parc. č. XXXX (pozemky, ktoré sú predmetom tohto konania - pozn. súdu), aktuálne vedené na liste vlastníctva č. XXXX pre k.ú. A., sú vo výlučnom vlastníctve žalovaného, pričom uvedené pozemky nadobudol do svojho vlastníctva v roku 2017 na základe kúpnej zmluvy (V - 18172/17) uzatvorenej s J. V., rod. H., nar. XX.XX.XXXX a W. H., nar. X.X.XXXX, ktorí nadobudli pozemky do svojho vlastníctva na základe Osvedčenia o dedičstve Okresného súdu Košice I sp. zn. D 729/01, Dnot 153/01 zo dňa 24.1.2002. Pozemok parc. č. XXXX bol pôvodne súčasťou pozemkovoknižnej parc. č. XXXX, pozemok parc. č. XXXX bol súčasťou pozemkovoknižnej parc. č. XXXX a pozemok registra „E.“ parc. č. XXXX v k. ú. Dúbravka tvoril pozemkovoknižnú parc. č. XXXX, pričom všetky tri parcely boli evidované v pozemkovoknižnej vložke č. XXX pre pôvodné k. ú. Q. ako výlučné vlastníctvo F. U., rod. C.. Uvedený skutkový stav nebol medzi stranami sporný, navyše vyplýva aj z predložených dôkazov.

5.2. Podľa rozhodnutia Obvodného národného výboru Bratislava IV, odboru výstavby a územného plánovania č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972 (č.l. 138 spisu) bola z pozemkovoknižnej vložky č. XXX vyvlastnená parc. č. XXXX v rozsahu celej výmery 129 m², časť parc. č. XXXX vo výmere 656 m² a časť parc. č. XXXX vo výmere 656 m², a to v prospech Čsl. štátu - v správe Národného výboru hl. m. SSR Bratislavy - odboru výstavby pre výstavbu sídliska U. X.. Celková vyvlastnená výmera predstavovala 1.441 m², pričom ako vlastníčka vyvlastňovaných pozemkov je vo vyvlastňovacom rozhodnutí a v Geometrickom pláne č. 0058/1-501-915-68, ktorý tvoril podklad pre vyvlastňovacie rozhodnutie uvedená

F. U., rod. C.. Pod jej menom je na vyvlastňovacom rozhodnutí dodatočne dopísané meno O. H., rod. U., J. XXX-XX, J. XX, a odkaz na rozhodnutie Štátneho notárstva D.-mesto č. D 3000/72 zo dňa 11.4.1973. Na samostatnej strane sa nachádza dopísaný text „Uznávam toto rozhodnutie a žiadam, aby podľa neho vyplatené bolo 576.40 Kčs. V D., dňa 16. júla 1975.“ a podpis O. H..

5.3. Podľa uznesenia Štátneho notárstva D.-mesto č. D 3000/72 zo dňa 11.04.1973, právoplatné dňa 11.04.1973, F. U., rod C. zomrela dňa 3.4.1949 bez zanechania závetu, pričom dedičkou majetku F. U., rod C., okrem iného aj pozemkov evidovaných v pozemkovoknižnej vložke č. XXX pre k. ú. Q. ako parc. č. XXXX, č. XXXX a č. XXXX sa stala O. H., rod. U., J. ul č. 96, Košice.

5.4. Podľa platobného poukazu zn.: 034/5485/72 zo dňa 10.1.1973 (č.l. 144 spisu) bola náhrada za vyvlastnenie v sume 576,40 Kčs vyplatená. Na uvedenom platobnom poukaze je uvedené „U. F. rod C./ poťažne jej dedička O. H. r. U., J.X. XXX-XX, J. XX“. Na konci poukazu sa uvádza, „Menovaná zomrela asi v júli 1972 na neznámom mieste, dedičia sú neznámi“.

5.5. Podľa návrhu na vyvlastnenie nehnuteľností a určenie náhrady zo dňa 16.6.1971 čís. EÚ 3698/034-1911-Dr.Sta Mestský investorský útvar Bratislava podal Obvodnému národnému výboru návrh na vyvlastnenie časti pozemkov evidovaných v PK vložke č. 522 ako parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX vo výmere 1.441 m² za náhradu 0,40 Kčs za m², spolu 576,40 Kčs, z dôvodu neúspešného ponukového konania.

5.6. Podľa pozvánky na vyvlastňovacie konanie č. j. Výst. 1379/71-330 zo dňa 13.7.1971 Obvodný národný výbor Bratislava VI. zaslal na adresu F.Š. U. r. C. pozvánku na ústne pojednávanie dňa 21.07.1971 za účelom prerokovania návrhu na vyvlastnenie pozemkov evidovaných v pozemkovoknižnej vložke č. XXX ako parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX vo výmere 1.441 m² za náhradu 0,40 Kčs za m², spolu 576,40 Kčs. Podľa priloženej doručeny listina bola zaslaná na adresu F. U. r. C. a dňa 20.7.1971 bola prevzatá inou (neznámou) osobou.

5.7. Podľa výzvy na uzatvorenie dohody o dobrovoľnom odpredaji nehnuteľnosti čís.: EÚ 849/034/1972 zo dňa 3.2.1972 na adresu F. U. J. r. C. bola zo strany X. podniku pre investičnú výstavbu hlavného mesta Slovenska zaslaná ponuka na odkúpenie časti pozemkov evidovaných v pozemkovoknižnej vložke č. XXX ako parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX vo výmere 1.441 m² za finančnú náhradu 576,40 Kčs s upozornením, že pokiaľ na ponuku nebude v lehote 15 dní odpovedané, bude sa považovať za odmietnutú. Podľa priloženej doručeny bola výzva zaslaná na adresu F. U. r. C. a dňa 9.2.1972 bola prevzatá inou (neznámou) osobou.

X.X. Podľa Q. Investingu podniku pre investičnú výstavbu hlavného mesta Slovenska Bratislavy EÚ 1423/034/72.Dr.Stan. zo dňa 24.02.1972 bola výzva na uzatvorenie dohody o dobrovoľnom odpredaji nehnuteľnosti čís.: EÚ 849/034/1972 zo dňa 3. 2. 1972 a doručka s celým spisom zaslaná Obvodnému národnému výboru IV., odboru výstavby, pričom podľa listu zo dňa 4.7.1972 X. oznámil Obvodnému národnému výboru, odbor výstavby a územného plánovania, že rozhodnutie č. 1379/71-330 zo dňa 24.04.1972 týkajúce sa vyvlastnenia par. č. XXXX, XXXX, XXXX v k.ú. Q. o výmere 1.441 m² v prospech Čsl. štátu v správe NVB - odbor výstavby pre budovanie sídliska U. X.. nebolo doručené F. U.R. rod. C., nakoľko táto zomrela a z toho dôvodu žiada o prerušenie vyvlastňovacieho konania až do rozhodnutia o dedičstve na Štátnom notárstve D.a - mesto.

5.9 Na základe uznesenia Národného výboru hlavného mesta SSR Bratislavy zo dňa 1.12.1981 bola X., investorsko-inžinierska organizácia ku dňu 31.12.1981 zrušená spolu s ďalšími rozpočtovými organizáciami a bola zriadená s účinnosťou od 1.1.1982 Výstavba hlavného mesta SSR Bratislavy, inžiniersko-investorská organizácia Národného výboru hlavného mesta ako samostatná rozpočtová organizácia s tým, že dňom 1.1.1982 prešiel na novú organizáciu zo zrušených organizácii celý ich majetok, nehnuteľnosti v ich správe, ako aj všetky práva a záväzky.

5.10. Ďalšie skutočnosti vyplývajúce z predložených dôkazov neboli pre rozhodnutie podstatné, preto ich súd na tomto mieste osobitne neuvádzal.

6. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

6.1. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

a) splnení povinnosti,

b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,

c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo

d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

6.2. Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

6.3. Podľa § 124 O.z. všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

6.4. Podľa § 126 ods. 1 O.z. vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

7. Žalobca sa v posudzovanej veci domáhal určenia vlastníckeho práva k pozemkom, pričom svoje vlastnícke právo odvodzoval z rozhodnutia Obvodného národného výboru Bratislava IV, odboru výstavby a územného plánovania č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972 v spojení s § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, eventuálne z titulu vydržania vlastníckeho práva. Keďže sa jednalo o žalobu na určenie práva podľa § 137 písm. c) C.s.p., súd sa v prvom rade zaoberal tým, či mal žalobca na požadovanom určení naliehavý právny záujem, pričom dospel k záveru, že tomu tak bolo, keďže jeho právne postavenie bolo neisté a táto právna neistota mohla byť odstránená práve požadovaným určením, na základe ktorého by (v prípade vyhovenia jeho žalobe) mohlo dôjsť k zápisu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Súd preto pristúpil k vecnému prejednaniu žaloby, dospel však k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

8. Z predložených listinných dôkazov, ako aj skutočností, ktoré neboli medzi stranami sporné, mal súd za preukázané, že sporné pozemky boli pôvodne súčasťou pozemkovoknižnej parc. č. XXXX, parc. č. XXXX a parc. č. XXXX, pričom všetky tri parcely boli evidované v pozemkovoknižnej vložke č. XXX pre pôvodné k. ú. Q., a ich výlučnou vlastníčkou bola F. U., rod. C.. Žalobca odvodzoval svoje vlastnícke právo k pozemkom z rozhodnutia Obvodného národného výboru Bratislava IV, odboru výstavby a územného plánovania č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972, ktorým malo dôjsť k vyvlastneniu z pozemkovoknižnej vložky č. XXX parc. č. XXXX v rozsahu celej výmery 129 m², časť parc. č. XXXX vo výmere 656 m² a časť parc. č. XXXX vo výmere 656 m², a to v prospech Čsl. štátu pre výstavbu sídliska U. X.. Ako vlastníčka vyvlastňovaných pozemkov je vo vyvlastňovacom rozhodnutí a v Geometrickom pláne č. 0058/1-501-915-68, ktorý tvoril podklad pre vyvlastňovacie rozhodnutie, uvedená F. U., rod. C.. V tom čase však už F. U., rod. C. nežila, keď podľa uznesenia Štátneho notárstva Bratislava-mesto č. D 3000/72 zo dňa 11.04.1973, právoplatného dňa 11.04.1973, F. U., rod. C. zomrela dňa 3.4.1949 bez zanechania závetu, pričom dedičkou (okrem iného podľa výroku uznesenia aj pozemkov evidovaných v pozemkovoknižnej vložke č. XXX pre k. ú. Q. ako parc. č. XXXX, XXXX O. XXXX) sa stala O. H., rod. U., J. B.. Č.. XX, J.. Z uvedeného je teda zrejmé, že rozhodnutie o vyvlastnení č. 1379/71-330 zo dňa 26.4.1972, nemohlo vyvolať žiadne právne účinky (nebolo ani riadne doručené), pretože smerovalo voči subjektu (jeho adresátom bol subjekt), ktorý už v tom čase nemal právnu subjektivitu z dôvodu smrti. Jedná sa teda o nulitný (ničotný) správny akt tzv. paakt, kedy nemožno ani len hovoriť o existujúcom rozhodnutí (porov. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžr/52/2016 zo dňa 12.12.2018). Uvedenou vadou bolo pritom postihnuté aj celé konanie, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo. Na základe nulitného (ničotného, neexistujúceho) rozhodnutia o vyvlastnení nemohlo dôjsť k prechodu vlastníckeho práva na Čsl. štát, a tým ani na žalobcu v zmysle § 2 ods. 5 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí. Uvedenú vadu pritom nebolo možné žiadnym spôsobom zohjiť ani konvalidovať, preto ani dodatočné dopísanie mena dedičky O. H., rod. U. na vyvlastňovacie rozhodnutie a dopísanie textu na samostatnú stranu (po viac ako troch rokoch - dňa 16. júla 1975), že toto rozhodnutie uznáva, rovnako nemohlo vyvolať žiadne právne účinky. Bez právneho významu bolo tiež to, či O. H. bola vyplatená náhrada za vyvlastnenie 576.40 Kčs alebo nie. Napokon, bez právneho významu bolo aj to, či predmetné vyvlastňovacie rozhodnutie je aktuálne zapísané vo vzťahu k iným nehnuteľnostiam ako nadobúdací titul žalobcu.

9. Žalobca ako eventuality nadobúdaci titul svojho vlastníckeho práva k sporným pozemkom argumentoval vydržaním. Mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky vydržania. K tomu súd uvádza, že podľa § 134 ods. 1 O.z. oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť. Pritom platí, že ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným; pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená (§ 130 ods. 1 O.z.). Základnými podmienkami vydržania ako spôsobu pôvodného (neodvodeného) nadobudnutia vlastníckeho alebo iného práva, pokiaľ právny poriadok tento spôsob nadobudnutia vlastníctva pripúšťa, vo všeobecnosti sú: 1/ oprávnená držba, 2/ uplynutie zákonom určenej vydržacej doby, 3/ spôsobilý predmet vydržania. Podmienky vydržania sú pritom stanovené tak, že musia byť splnené kumulatívne - ak z nich nie je splnená čo i len jedna, nedochádza k vydržaniu. Tak v minulej právnej úprave (§ 132a ods. 1 O.z. v znení novely vykonanej zákonom č. 132/1982 Zb., resp. § 135a Občianskeho zákonníka v znení do účinnosti zákona č. 509/1991 Zb.) i v súčasnej právnej úprave (§ 134 Občianskeho zákonníka v znení od 1.1.1992) je oprávnenosť držby jednou z podmienok nadobudnutia vlastníctva veci vydržaním. Vydržať vlastnícke právo môže len oprávnený držiteľ, t.j. ten, kto s vecou nakladá ako so svojou a je so zreteľom na všetky okolnosti v dobrej viere, že mu vec patrí. Samotná detencia k vydržaniu nepostačuje. Či je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, musí byť zhodnotený objektívne, ak dôjde k sporu, nestačí preto zamerať dokazovania len na zisťovanie subjektívnych predstáv držiteľa (Z IV str. 428 ods. 3). Posúdenie, či držiteľ je v dobrej viere alebo nie je, treba vždy hodnotiť objektívne a nie iba zo subjektívneho hľadiska (osobného presvedčenia) samého účastníka, a vždy treba brať do úvahy, či držiteľ pri bežnej (normálnej) opatrnosti, ktorú možno vzhľadom na okolnosti a povahu daného prípadu od každého požadovať, nemal alebo nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec (právo) patrí. Dobrá viera zaniká v okamžiku, kedy sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec právom patrí. Na tom nič nemení skutočnosť, že držiteľ bol aj naďalej (subjektívne) v dobrej viere. Dobrá viera držiteľa sa musí vzťahovať aj k okolnostiam, za ktorých vôbec mohlo vlastnícke právo vzniknúť, teda aj k právnemu dôvodu (titulu) vzniku vlastníctva (porov. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Cdo 107/2008 zo dňa 24.10.2010). V nadväznosti na uvedené súd uvádza, že Čsl. štát nemohol byť objektívne (ale ani subjektívne) dobromyseľný, že mu patrí vlastnícke právo k pozemkom, keďže pochybenie orgánu, ktorý v jeho mene vykonával vyvlastnenie pozemkov, malo za následok neúčinnosť (ničotnosť) vyvlastňovacieho rozhodnutia, od ktorého ako právneho dôvodu (titulu) štát (resp. žalobca) odvodzoval svoje (domnelé) vlastnícke právo. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že už samotný proces predchádzajúci vydaniu vyvlastňovacieho rozhodnutia bol postihnutý vadami pri doručovaní jednotlivých písomností, keď tieto písomností boli zasielané na adresu F. U. r. C. (v tom čase už dávno mŕtvej), ale podľa priložených doručení boli prevzaté inou (neznámou) osobou. Vedomosť o smrti F.J. U. rod. C. nadobudol štát (prostredníctvom orgánu vykonávajúceho vyvlastnenie) najneskôr pri doručovaní vyvlastňovacieho rozhodnutia, o čom svedčí aj list X. podniku pre investičnú výstavbu hlavného mesta Slovenska Bratislava zo dňa 4.7.1972, v ktorom tento orgán oznámil Obvodnému národnému výboru, odbor výstavby a územného plánovania, že vyvlastňovacie rozhodnutie nebolo doručené F. U. rod. C., nakoľko táto zomrela a z toho dôvodu žiada o prerušenie vyvlastňovacieho konania až do rozhodnutia o dedičstve na Štátnom notárstve Bratislava - mesto. Už v tomto momente teda nemohol byť štát dobromyseľný, že na základe (neúčinného) vyvlastňovacieho konania a rozhodnutia vydaného voči subjektu, ktorý z dôvodu smrti stratil právnu subjektivitu, by vôbec bolo možné uvažovať o prechode vlastníckeho práva na neho. Štát vedomý si tohto svojho vadného postupu sa snažil „napraviť“ toto pochybenie takým spôsobom, že dodatočne dopísal meno dedičky O. H., rod. U. na vyvlastňovacie rozhodnutie spolu s dopísaním textu na samostatnú stranu (po viac ako troch rokoch - dňa 16. júla 1975), že toto rozhodnutie uznáva, čo však (ako už bolo uvedené vyššie) nemohlo vyvolať žiadne právne účinky a rozhodne nemohlo (objektívne) vyvolať dobromyseľnosť štátu, že týmto založil akýsi nový (ďalší) titul pre nadobudnutie jeho vlastníckeho práva k pozemkom. Uvedené jednoetové vyhlásenie dedičky O. H., rod. ZÁ. okrem iného nespĺňa náležitosti ani žiadneho iného titulu, na základe ktorého by sa mohol ktokoľvek (nehovoriac o štátnych orgánoch konajúcich za štát) racionálne a dôvodne spoliehať na to, že tým bolo na neho prevedené vlastnícke právo k sporným pozemkom, a založilo to tak jeho dobromyseľnosť. To isté možno pritom povedať aj o žalobcovi, ktorý všetkými uvedenými listinami od začiatku disponoval (jeho argumentácia, že pri prechode vlastníckeho práva podľa zákona č. 138/1991 Zb. nemal žiadnu zákonom stanovenú povinnosť ani právomoc skúmať vady nadobudnutia vlastníckeho práva jeho právneho predchodcu, bola z tohto pohľadu irelevantná). V tejto súvislosti si súd pre obdobnosť skutkovej situácie dovoľuje odcitovať z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 5 Cdo 107/2008 zo dňa 24.10.2010, podľa ktorého cit.: „Z vykonaného dokazovania pritom bolo nesporným, že vyvlastňovacie rozhodnutie vydané finančným odborom Okresného národného výboru v G. zo dňa 31.5.1961 č. X. o vyvlastnení nehnuteľnosti, ako správny akt nemalo zákonné náležitosti, konanie sa v roku 1961 viedlo s účastníkom, ktorý zomrel v roku 1944 a v čase vyvlastňovacieho konania už nemal právnu subjektivitu.“ ... „Bolo preto nepochybné, že pokiaľ príslušný orgán štátnej správy vykonávajúci vyvlastnenie, toto vyvlastnenie vykonal ako s vyvlastňovaným s niekým iným ako s vlastníkom a vlastnícke právo k veci, ktorá bola predmetom vyvlastnenia, patrilo subjektu, ktorý bol odlišný od vyvlastňovaných, nemohli nastať právne účinky, ktoré právna úprava s vyvlastnením spája. Na základe neúčinného vyvlastňovacieho konania a rozhodnutia nemohlo dôjsť k prechodu vlastníctva ani na organizáciu, v prospech ktorej bola nehnuteľnosť vyvlastnená a to bez ohľadu na to, či takýto nadobúdateľ bol alebo nebol dobromyseľný. Pokiaľ štátny orgán pochybil a postupom v rozpore s právnymi predpismi (t.j. protiprávne) umožnil, aby sa štát stal detentorom veci, nie je možné o zásade, že v pochybnostiach sa má za to, že držba je oprávnená (§ 130 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka) ani uvažovať (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 19. mája 2004 sp. zn. 22 Cdo 469/2004). V predmetnej veci žalobca, resp. jeho právny predchodca preto nespĺnili pri svojom vstupe do držby veci základnú podmienku, ktorú inštitút vydržania ako originálneho nadobudnutia vlastníctva vyžaduje, a to dobromyseľnosť. Túto totiž nebolo možné vyvodzovať z právneho úkonu, ktorého účinky nikdy nenastali.“ Z uvedeného je zrejmé, že žalobca, resp. ani jeho právny predchodca, nespĺnili základnú podmienku pre vydržanie vlastníckeho práva k sporným pozemkom, a to dobromyseľnosť, preto sa nemohli stať ich vlastníkmi ani z tohto titulu (rovnako ako sa nestali ich vlastníkmi ani na základe ničotného vyvlastňovacieho rozhodnutia).

10. S poukazom na uvedené súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

11. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému ako v celom rozsahu úspešnej strane sporu priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestskom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).